

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθεμελιώσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν δρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

**Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνήρ, ἢτοι ἡ α' στάσις τοῦ α'
καθίσματος τοῦ φαλτηρίου.**

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

“Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια
Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν... γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Ἄχος Λ Πα φ

Kυρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε η ει
σα κου σο ο ο ον μου η ει σα α κου ου σο ον
μου ον Ku ν ν θι ι ι ε η Ku θι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε η ει σα κου σο ο ο ον μου ον
ον ζ προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου η εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε η ει σα κου σο ον μου Ku ν ν ν
θι ι ι ι ε η

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
η η μου η ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου η ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε θι ι νη η η ει σα κου σον μου Ku ν
ν ν θι ι ι ι ε η

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ οὐ κύρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν π ρ

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ρ

Σ υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αν

των π ρ

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ρ

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο

κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυτων π ρ

A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ^Δ_δ ω σει πα χοςγης ερ ορα γη ε πι της γης ^π_ρ

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρατον Α αδην ^π_ρ

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ω κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

καὶ σὺ εγνωτας τῷ βους μου

Eν ο δω τα αυ τη η ε πο ρεν ο μην ε κρι

ψαν πα γι δαμοι

Kα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Aπω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου

Eκε ε κραξ α προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των

Pρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Pυ σαι με εκ των κα τα δι ω κρι των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Eξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Eμε υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ωςμοι ¶

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ¶ Ku ρι ε Ku

ρι ε ει σα α κου σον τηςφω νης μου ¶

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ εις
τηνφω νη ην της δε η σε ω ωςμου ¶

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.

”**Ηχος α'.** ”Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν ἐν ϕαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γάρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἱωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ϕαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ· διὰ γάρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σήν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ϕαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἅγιας Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος ὁ αὐτός. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου, κατέχουσα προφρόνως· διὸ καὶ ἡμεῖς, εὔσεβῶς ἔορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν· ὑπερεύχονται τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην νῦν ἔορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ ὅντως πάσας, τοῦ ἔχθροῦ τὰς δυνάμεις ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καθεῖλε στερβός, καὶ ὁρτόρων τὴν ἔνστασιν. Ἄλλὰ δεήσεσι ταύτης ὁῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἰρέσεων.

Στίχ. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς Αἰκατερίνα σεμνῇ ἐν τῷ Σινᾶ γὰρ ὅρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον, Μωσῆς μὴ φλεγομένην, ἐν τούτῳ Χριστός, τὸ θεάρεστον σκῆνός σου, νῦν μεταθείς σε φυλάττει ἔως καιροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα. Τῆς Ἅγιας.

Ὕχος Δι Θ.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι υι ω και
α γι ι ω Πνε ε εν μα τι

X α α αρ μο νι ι κως τη η πα α α νη
γυ ν ρει της θε ο σο ο φου ον μα αρ τυ
ν ρο ος Αι αι αι κα α α τε ρι ι νης συ υν

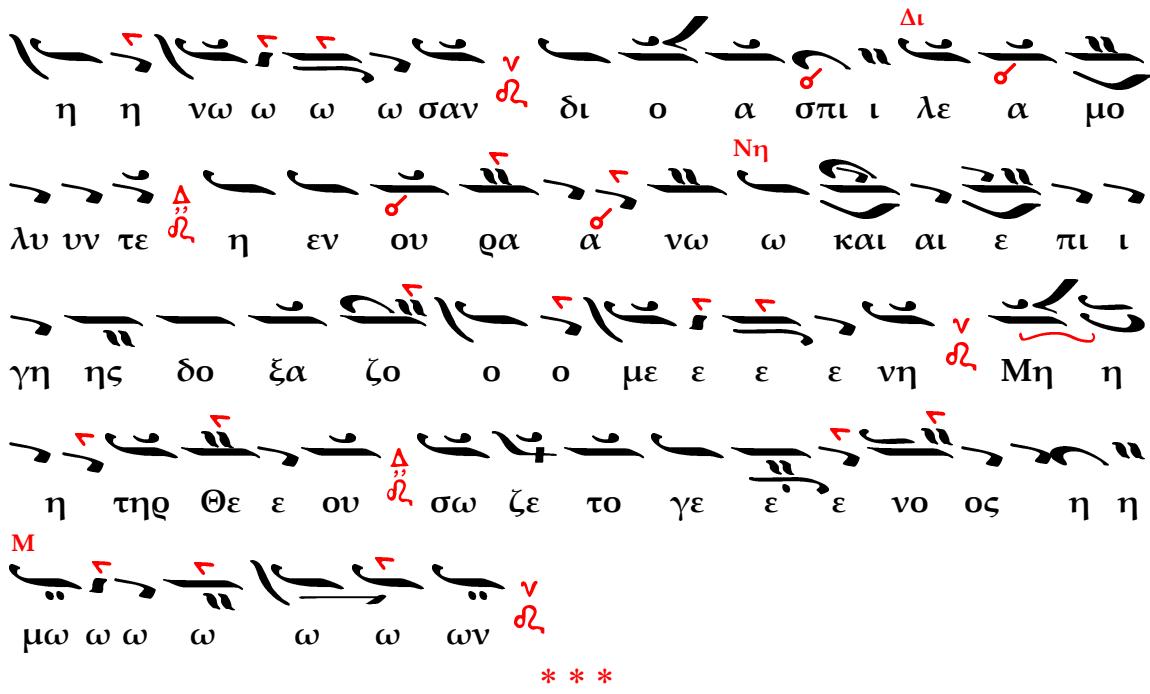
δρα α μω ω με εν ω ω ω φι λο ο μα α αρ
 τυ ν ν ν ρες ^β και ταν την τοι οι οις ε παι αι νοις ^Δ
 ω ως αν θε σι ι ι κα τα α στε ε ε ψωω ω ω
 μεν ^β χαι αι ροις βο ο ω ω ων τες α αν τη ^Δ η
 των φλη να φων ρη η το ο ο ρων την θρα συ στο μι
 ι ι ι αν ε ε λε ε εγ ξα α α σα ^{Nηο} ^β ως α
 παι δευ σι ι α α ας α να α πλεε ε ε ων ^{Δι θη} και
 του ου τους προς πι στιν θει αν χει ει ει ει ρα γω γη η
 η σα α α σα ^β χαι αι αι ροις η το σω μα πο
 λυ πλο κοις βα α σα νοι οι οις εκ δου ου σα ^{δι} δι α
 γα α πην του ου ποι οι οι η η του ου ου σου ^{ρο} ^β και
^{Nη} μη κα τα α α βληη θει ει ει σα ως α α κμω ω ων
 α να α λωω ω ω τος ^{θη} χαι αι ροις η ταις α α α
 νω ω μο ο ο ναις ^{δι} αν τα ξι α των πο νων ει
 ει σοι οι οι κι σθει ει σα ^Δ και δο ξης αι ω νι ου
 κα α α α τα τρυ ν φη η η σα α α α σα ^β ης

ε φι ι ε μενοι Οι οι οι ν ν υ μνωδοι οι σου Δ
 της ελ πι δος μη η εκ πε ε ε σοι οι οι οι
 μεν Δ

Kαὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Ἄχος πᾶς Νη 2

K αι νυ υν και α α ει θ και εις τας αι αι ω
 ω ω νας θ των αι ω ω ω νω ων α α α μην θ
M^{Nη} ε τα το τε χθη ναι αι σε θ Θε ο νυμ φε ε
 Δε σποι οι να πα ρε γε ε νου ου ου ε εν να ω
 Κυ ν ν ρι ι ι ι ου θ του α να τρα φη ναι
 εις τα Α γι α των Α γι ω ων ω ως η γι α
 α α σμε ε ε ε νη θ το ο τε και αι Γα βρι ι ηλ Δ
Δι α πε στα α α λη η προς σε την πα α να μω ω μον
 τροφην κο μι ι ι ι ζω ω ω ων σοι θ τα ου ρα νι ι
 α πα αν τα ε ξε ε ε στηη η η σαν θ ο ρων
 τα το ο Πνε εν μα το α γι ι ο ον εν σοι σκη

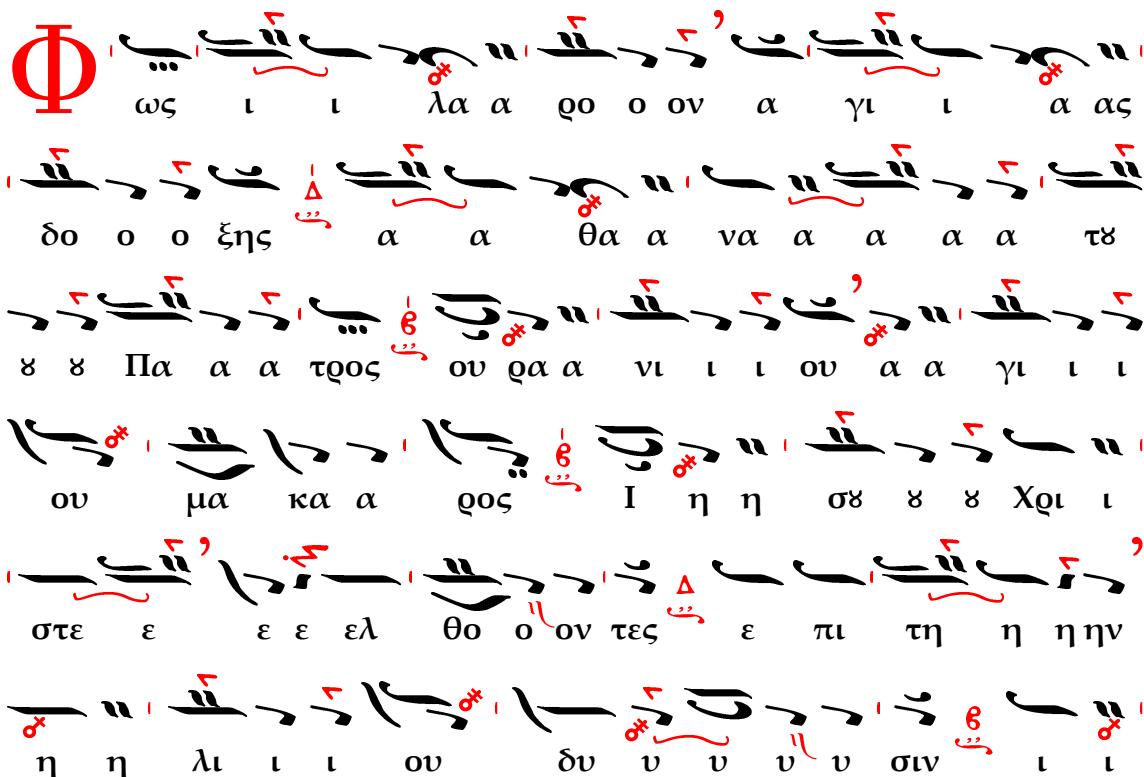
* * *

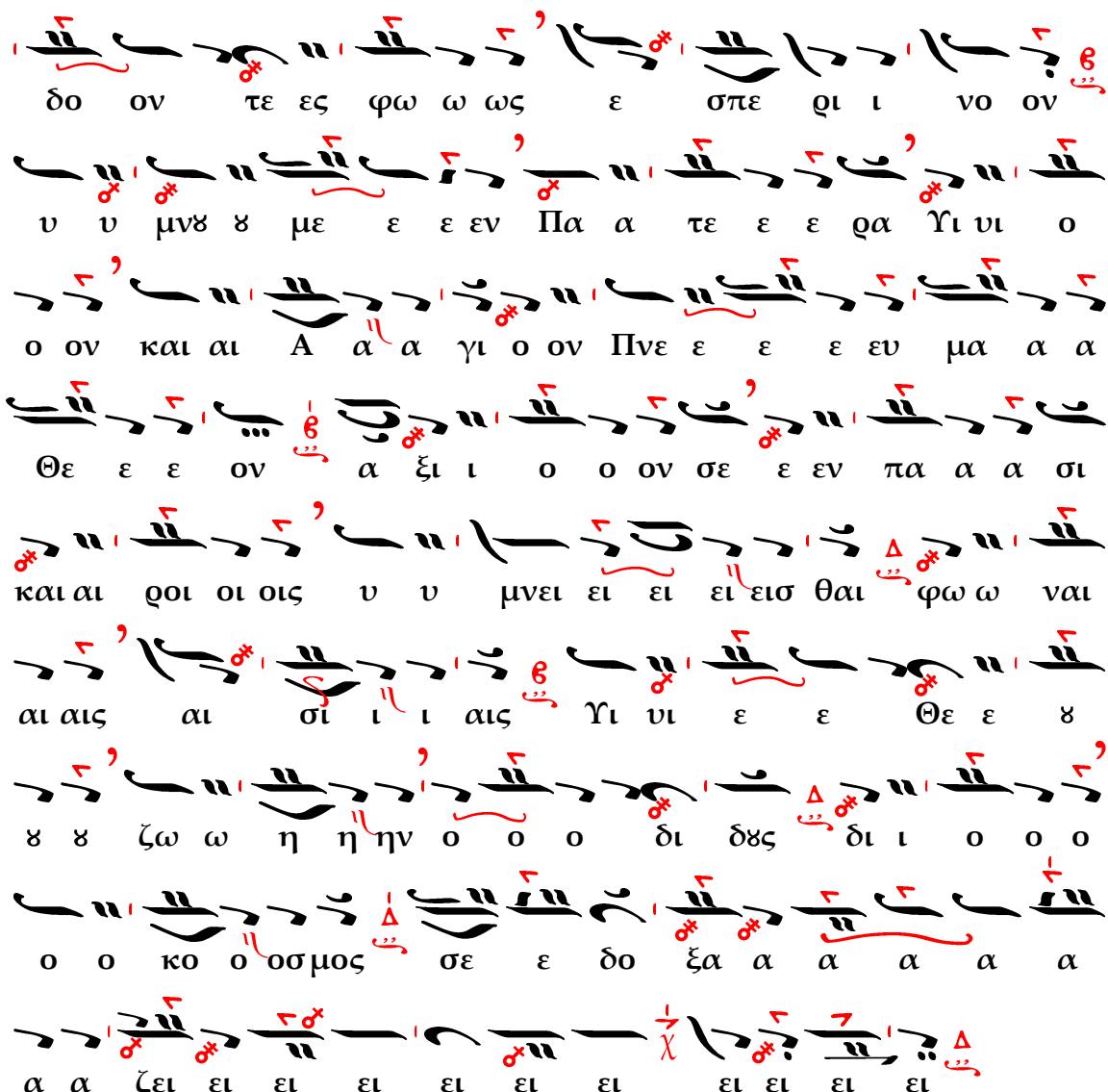
Εἶσοδος. Ὁ προεστῶς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου δύσιν, *
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γείόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσιάις, * Γεία Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἄχος Δι Θ

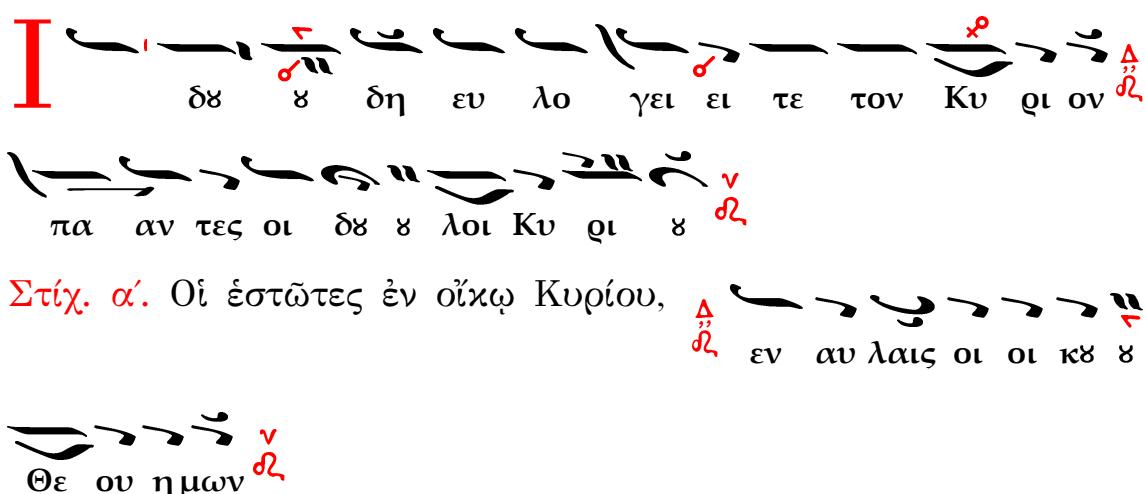
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

·Ο διάκονος· Έσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἡχος πᾶν η ω

I δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δ8 8 δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Κυ ρι 8 Δ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
και εν λο γει τε ε τον Κυ ρι ον Δ
και εν λο γει τε ε τον Κυ ρι ον Δ

I δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δη εν λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Κυ ρι 1 8 8 8 8 Δ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἄχος Δι θ

K ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
κε ιρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς Δ
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
και Δ

ει σα κ8σοντης προσεν χη ης μ8 Δ
ει σα κ8σοντης προσεν χη ης μ8 Δ

K ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
κε ιρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι Δ
σύ, Κύριε Δ κα τα χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι
σα ας με Δ

σα ας με Δ

K ρ ^τ ν ^τ οι ^τ ος ^τ ει ^τ σα ^τ κ⁸ ^τ σε ^τ ται ^τ αι ^τ μ⁸ ^τ ζ ^τ εν ^τ τω
 κε ^τ ικρα ^τ γε ^τ ναι ^τ μεπρος ^τ αυ ^τ το ^τ ο ^τ ον ^τ Δ

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ^η Πα φ

T ο ^τ ε ^τ λε ^τ ος ^τ σ⁸ ^τ Κυ ^τ οι ^τ ε ^τ κα ^τ τα ^τ δι ^τ ω ^τ ξει ^τ με ^τ Δ^η
 πα ^τ σαςτας ^τ η ^τ με ^τ ραςτηςζω ^τ ης ^τ μ⁸ ^τ Π^η

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. Δ εἰς τόπον Δ^η

χλόης ^τ Δ^η ε ^τ κει ^τ με ^τ κα ^τ τε ^τ σκη ^τ νω ^τ σεν ^τ Δ^η

T ο ^τ ε ^τ λε ^τ ος ^τ σ⁸ ^τ Κυ ^τ οι ^τ ε ^τ κα ^τ τα ^τ δι ^τ ω ^τ ξει ^τ με ^τ Δ^η
 πα ^τ σαςτας ^τ η ^τ με ^τ ραςτηςζω ^τ ης ^τ μ⁸ ^τ Π^η

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ
φοβηθήσομαι κακά Δ^η ο ^τ τι ^τ συ ^τ ν μετ ε ^τ μ⁸ ^τ 8 ^τ 8 ^τ ει ^τ Δ^η

T ο ^τ ε ^τ λε ^τ ος ^τ σ⁸ ^τ Κυ ^τ οι ^τ ε ^τ κα ^τ τα ^τ δι ^τ ω ^τ ξει ^τ με ^τ Δ^η
 πα ^τ σαςτας ^τ η ^τ με ^τ ραςτηςζω ^τ η ^τ ης ^τ μ⁸ ^τ 8 ^τ 8 ^τ Π^η

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος Λ^η Κε φ

O Θε ^τ ος ^τ εν ^τ τω ^τ ο ^τ νο ^τ μα ^τ τι ^τ σ⁸ ^τ σω ^τ σον ^τ με ^τ ν^τ
 και ^τ εν ^τ τη δυ να ^τ μει ^τ σ⁸ ^τ κρινειςμε ^τ η^τ

Στίχ. α'. Ό Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου **υ** **χ** **ε** **νω** **τι**

σαι **τα** **ρη** **μα** **τα** **το** **στο** **μα** **τοςμο** **υ**

O **θε** **ος** **εν** **τω** **ο** **νο** **μα** **τι** **σθ** **σω** **σον** **με** **ν**

και **εν** **τη** **δυ** **να** **μει** **σθ** **κρινειςμε** **υ**

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι **υ** **χ** **και** **ο** **κυ** **ρι** **ος**

αν **τι** **λη** **πτω** **ρη** **τη** **ψυ** **χη** **μο** **υ**

O **θε** **ος** **εν** **τω** **ο** **νο** **μα** **τι** **σθ** **σω** **σον** **με** **ν**

και **εν** **τη** **δυ** **να** **μει** **σθ** **κρινεις** **με** **ε** **ε** **ε** **υ**

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Τῇ Χοστῇ Διθ.

H **βο** **η** **θει** **α** **α** **μο** **πα** **ρα** **κυ** **ρι** **ι** **ι**

το **ποι** **η** **σαντος** **τον** **ο** **ρα** **νον** **και** **την** **γη** **ην** **θ**

Στίχ. α'. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη **ο** **θεν** **η** **ξει**

η **βο** **η** **θει** **α** **μο**

H **βο** **η** **θει** **α** **α** **μο** **πα** **ρα** **κυ** **ρι** **ι** **ι**

το **ποι** **η** **σαντος** **τον** **ο** **ρα** **νον** **και** **την** **γη** **ην** **θ**

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

τηνψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος

H βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8
ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἡχος Γα φ

O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε
 ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. **E** ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νωνεπ ε με ε λν

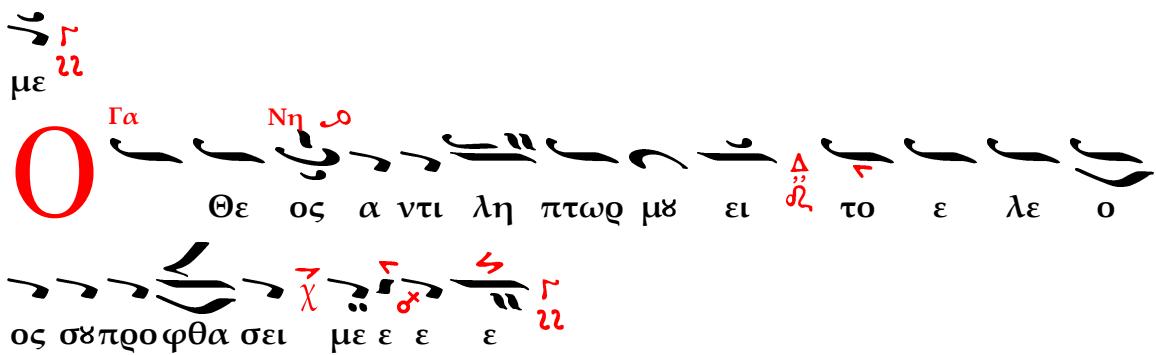
τω σαι αι με

O Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος β'. **P**υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας.

(Ζήτει τῇ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἅγιου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἄμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, δὸν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῷζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὡνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Υμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἄγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὔεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἐλεος ἐν τοῖς δσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, σ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Υψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ’ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· πιταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικαστὰ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Υψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱερεύς: Ὁτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμην.

* * *

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμῖν, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός: Ἄμην.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριου, ἔλεησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλεησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνως·

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.
(ΔΟΞΑΣΤΑΡΙΟΝ ΚΗΛΤΖΑΝΙΔΟΥ)

Ὕχος οὐ Δι οὐ

Ω ^{Δι} — Σαλαβαστρόν μν ρο το αι μα σο προ
σε νη νοχας τω σω νυμ φι ι ι ι ω χρι ι στω ^Δ
Αι κα τε ρι ι να Α θλο φο ο ο ο ρε α α η η

ητ τηηηητε α ντα μει ψιν δε ει ληη φαας
 στε ε φος α α α φθααα α αδ τον παρ αυ τ8
 8 8 8 α ξι α α α γα α α α στε ^Θ ο θεν και
 οη το ο ορων την θρα συ στο μι ι α α αν α πηη
 ημ βλυν ν ν νας και τ8 τ8 προς θε ο γνω σι
 1 1 1 αν ε φει ει ει ειλ κυν ν ν σας ^Θ και
 τον τ8 μαρ τυ ρι 8 στε φα νον ε ε κο μι
 1 1 σα α α α ντο ^Δ συν βα σι λι 1 1 ισ ση τη
 η σο ο φηηη δι ο πρε ε ε σβε ε ε εν ε
 χρι 1 1 στω ω ω τω Θε ε ω ω ω ^Δ σω θηη
 ναι τας ψυ χα α ας ηηηηη μων ^Δ

^ΤΗχος ^Παρ

^{Πα} α λαμ πρα και θει ει α σ8 8 α α α θλα ^π πα
 σαν γλω ωσ σαν προς αι νε ε σιν ^η η γει ρεν A α γγε ε
 ε λων και αι αν θρωω ω ω πων ^π οι γαρ A γγε λοι
 ο ρων τες εν 8 8 φα α νω τον νυμ φι ον σ8 8

Χριστόν την καθαρώ τα την σθ
 Πατέρα ταις χορει αις α αν των ων συ να α
 φιθ μηδεν τα παι οι αν θρω ποι το πο λν
 α α θλον και καρ τε φι κο ο ον σθ σω ω ω
 μα κοι νον ι α τρει ον ε χο ον τες κοι νην χο ρει
 αν συ στη σα α με ε νοι η α α γα αλ λο ον ται και
 πα νη γν φι ι ι ζη σιν εν φη μη δην
 τε ε ε ες σε ως την πλα α νη ην πα σα αν τη ε
 εχ θρο εκ νι κη η η σα σα α σα αν Δ και πρε
 σβε ε εν δην σαν εν δην σα νοις χρι στω ω ω τω
 Θε ε ω ν ν περ των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Ἔχος Λ Πα φ

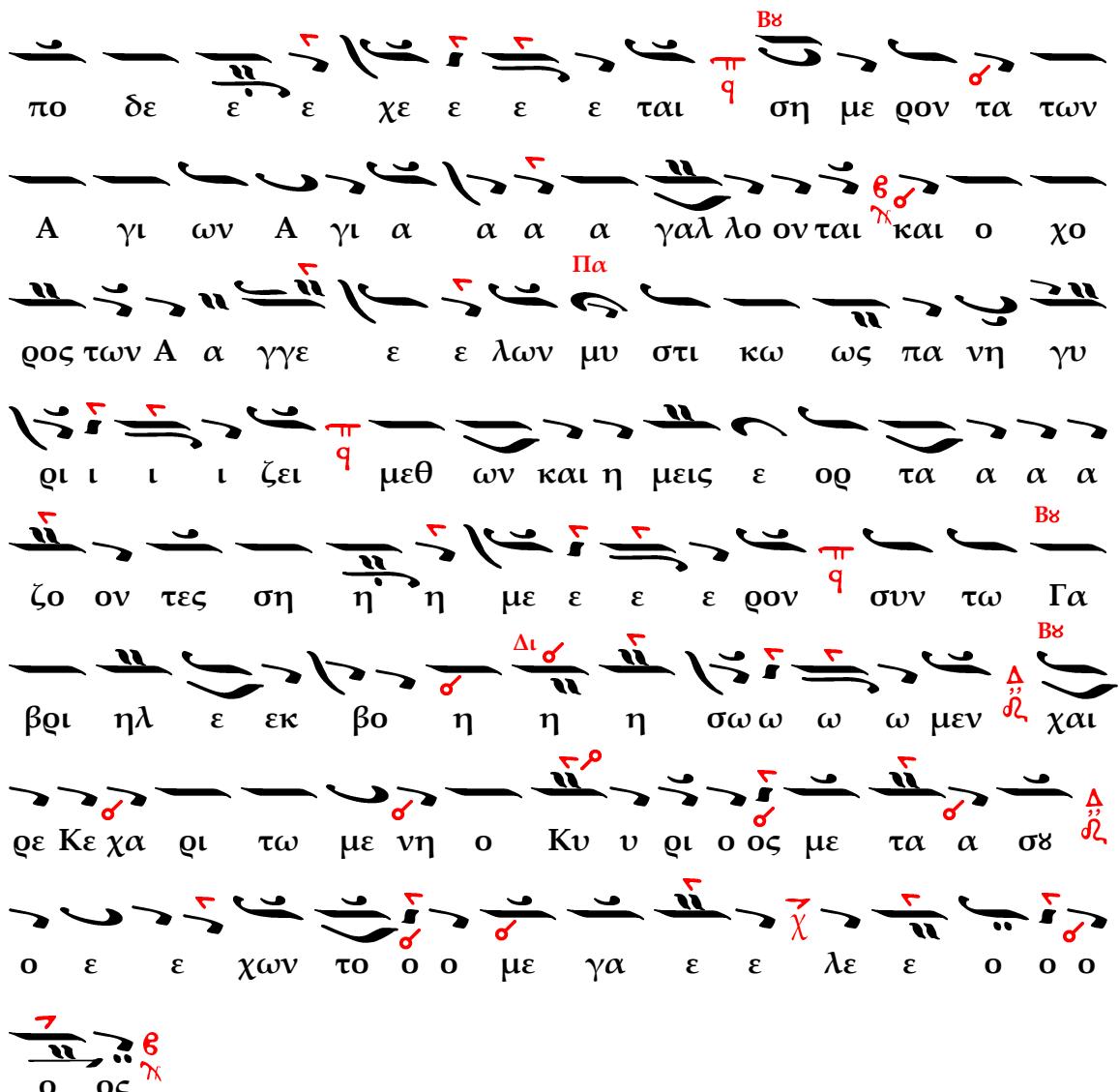
Δ ο ξα Πα τρι και γι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε εν μα α α α τι
 Σ η η με ε ρον ο νυμ φι ος σθ χρι ι στος
 Πα φ
 8 ρα νων τας πυ ν λα ας α α νοι οι ξας

εις πα στα δα Α κη ρα α το ον δε χε ται σε καλ
 λι πα α αρ θε ε ε ε νε και βα σι λει
 ει ει ει ας συμ με ε το χο ον δει ει ει
 κυν ν ν ν σιν ως συγ κοι νω νον των πα θη μα των
 α αυ τχ ω νυν πα ρι ι στα α με ε νη ε πι
 λα α α θχ 8 η η η μων των πι στεικαι πο ο
 ο θω ω τι ι μω ων των την α ει σε βα
 α στον μνη η η η μη η η ην σχ
 Και νῦν. **Τῆς Ἔορτῆς.**

Ἔχος **Πα φ**

K^{B8} αι νυ ν ν ν και α α ει και εις τχ 8 8ς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην **π**

Σ^{B8} η με ρον ο θε ο χω ρη η τος Να α ος **π** η
 Θε ο το κος εν να ω Κυ ρι 8 προ σα α α
 γε ε ε ε ται και Ζα χα ρι ας τα αυ την ν ν

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.

Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, δρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον, πρὸς ἣν ἐκπληγτόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἥδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, δὲ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἄειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἀπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι,

καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὡραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἐνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾶ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἀννα χορεύοντες, διτὶ ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἡτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὥφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἄχος Δι Θ

A Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι νι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

B Ι ο ον α α υ υ λον ε ε ξη η η σκη
με ε νη βη μα α Α α θε ε ε ο ον
κα α α τα α α λα α βου ου ου σα ε στης τρο
ο παι αι αι ο φο ο ρος Αι κα τε ρι ι ι ι να
α σε ε ε μνη ε αν θη φο ρου ου ου σα του
Θε ου τη ην λαμ προ ο ο ο τη η η η τα Δ και το
θει ο ον σθε ε νος ε εν δε ε ε δυ ν με ε ε

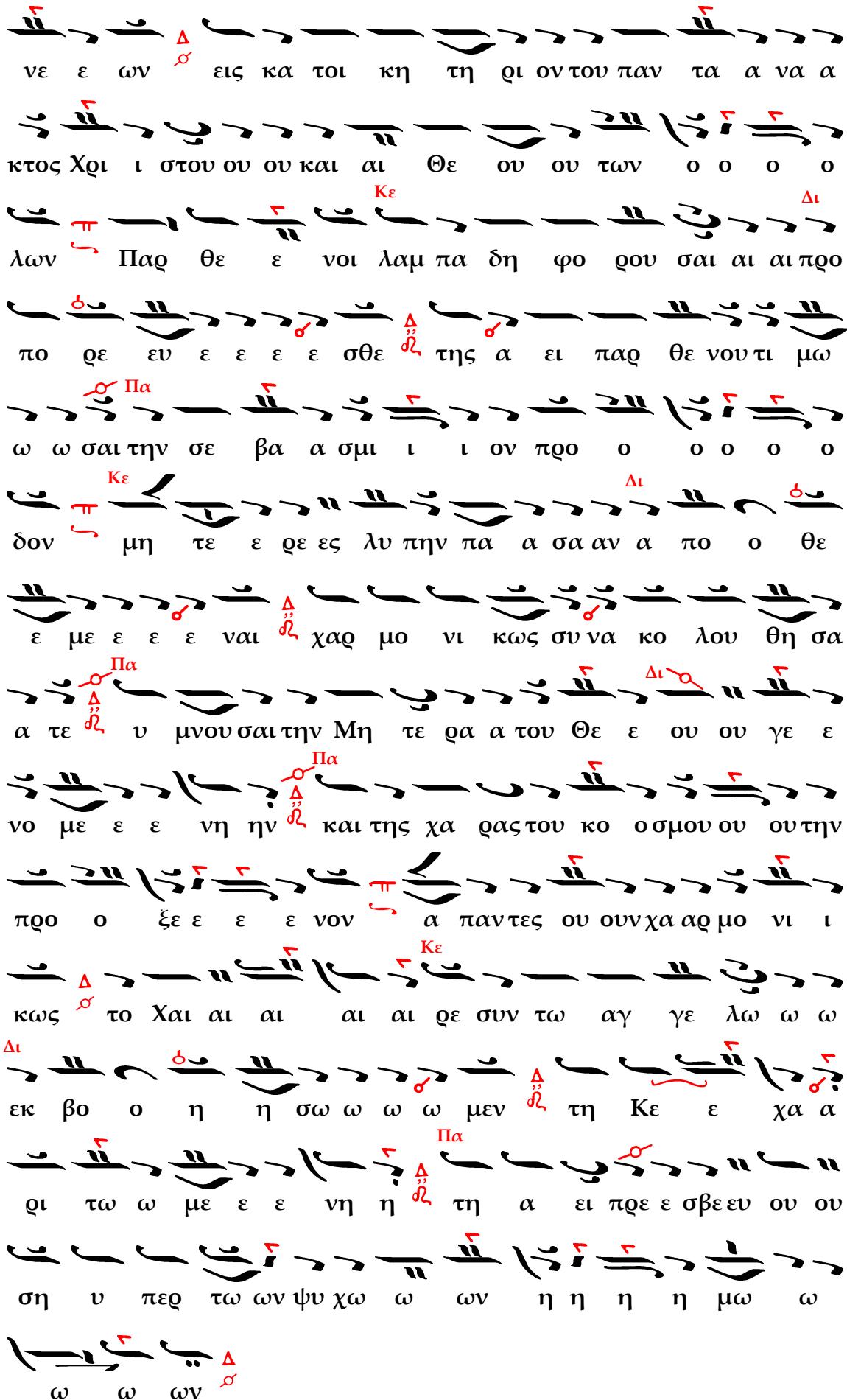
Κερασιπηλοντας ειπεν
 νη δο ογ μα τυ ν φαν νου κα α α α τε μν ν
 κτη η η φι ι ι ι σας ε και φη το ο φω ων
 ε ε πα α αν σας τας φλη να φους φη σεις πο λυ
 ν ν α α α α θλε Δ

Και γυν. Της Εορτης.

ΤΗΧΟΣ ΠΑΦ

Κ^{Πα} αι νυ ν νν και αι αι α ει ο και εις
 τας 8 8ς αι αι ω ω ω νας ο των αι ω ω ω
 νων α α α μην Π

Σ^{Πα} η με ε φον τα στι ι φη των πι ι στων συ ν ν
 νε ελ θο ο ον τα πνευ μα τι κως πα νη η η γν φι
 ι σω ω ω ω μεν Π και την Θε ο παι δα Παρ θε ε
 νο ον και αι αι Θε ε ε ο ο το ο ο κον ο εν να
 ω Κν φι ι ον ου προ ο ο σα α α γο ο με ε ε
 νην Α εν σε βως α νε ε εν φη μη η σω ω ω ω
 μεν Π την προ ε κλε χθει σαν εκ πα σω ων τω ων γε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
 Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχυρά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰδύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τῆς Εορτῆς.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἥχος **Δι θ**

Ση με ρον της εν δο κι ας Θε 8 το προ οι μι
ον **Θ** και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις **Θ** εν να ω τη Θε 8 τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται **Δ** και τον χρι σον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται **Θ**
αν τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν **Δ** χαι

Ωε της οι κο νο μι ας τ& Κτι στ& η εκ πληρω σις 6

Δόξα.

Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἡχος Πάπα Κεφ

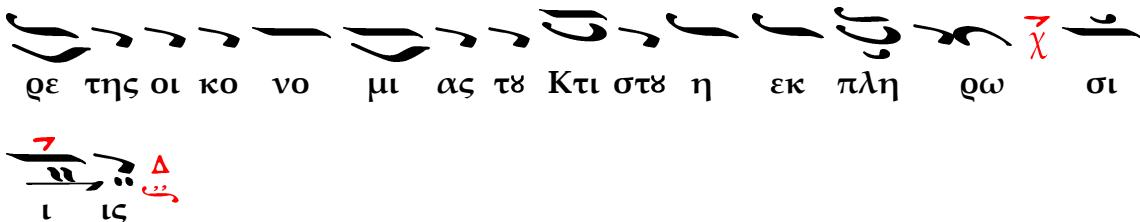
Tην πα νευ φη μον νυμ φην χρι στ& ν μνη σω μεν
 Αι κα τε ρι ναν την θει αν και πο λι 8 χον Σι
 να την βο η θει αν η μωων και αν τι ληψιν u ο
 τι ε φη μωσε λαμ πρως τ&ς κομ ψς των α σε βων τ& Πνευ
 μα τος τη μα χαι ρα q και νυν ως Μαρ τυς στε φθει ει
 σα αι τει ται πα α σι το με γα ε λε ε ος u

Και νῦν.

Και πάλιν τῆς Ἔορτῆς.

Ἡχος Διθ

Sη με ρον της εν δο κι ας Θε 8 το προ οι μι
 ον 6 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
 ξις 6 εν να ω τ& Θε 8 τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
 ται Δ και τον χρι σον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται 6
 αν τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν Δ χαι

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς:

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ιερεὺς: Δόξα σοι, δ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχρόντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων

ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν
δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τῶν
ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου
(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *